

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	<b>Rådet</b>	
96/C 5/01	Rådets henstilling af 22. december 1995 om harmonisering af midlerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse og om forbedring af de hertil beregnede kontrolmidler . . . . .	1
96/C 5/02	Rådets henstilling af 22. december 1995 om samråd og samarbejde i forbindelse med gennemførelse af udsendelsesforanstaltninger . . . . .	3
	<b>Kommissionen</b>	
96/C 5/03	Ecu . . . . .	8
96/C 5/04	Informationsprocedure — Tekniske forskrifter <sup>(1)</sup> . . . . .	9
96/C 5/05	Godkendelse af statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92 og 93 — Sager, hvor Kommissionen ikke gør indsigelser — Statsstøtte N 241/95 — Belgien <sup>(1)</sup> . . . . .	10
96/C 5/06	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det Europæiske Fællesskab under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 2. til 6. januar 1996) . . . . .	12

## I

(Meddelelser)

## RÅDET

## RÅDETS HENSTILLING

af 22. december 1995

**om harmonisering af midlerne til bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse og om forbedring af de hertil beregnede kontrolmidler**

(96/C 5/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2,

som henviser til Den Franske Republiks initiativ af af 22. december 1994,

som henviser til henstillingen af 1. juni 1993 fra EF-medlemsstaternes ministre med ansvar for indvandring om kontrol med og udsendelse af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig eller arbejder uden tilladelse i en medlemsstat,

som henviser til henstillingen af 30. november 1992 fra EF-medlemsstaternes ministre med ansvar for indvandring om medlemsstaternes praksis ved udsendelse af personer, og

som tager følgende i betragtning:

I henhold til traktatens artikel K.1, stk. 2 og 3, er politikken over for tredjelandsstatsborgere og især bekæmpelsen af ulovlig indvandring, ulovligt ophold og ulovligt arbejde et spørgsmål af fælles interesse og hører derfor ind under de samarbejdsområder for medlemsstaterne, der er nævnt i traktatens afsnit VI;

de medlemsstater, der er udsat for en stigning i den ulovlige indvandring, har allerede vedtaget særlige foranstaltninger for at sikre bedre styring af befolkningsbevægelserne og for at forhindre, at udlændige, som er indrejst eller opholder sig ulovligt på deres område, forbliver der uretmæssigt;

for at denne indsats kan blive effektiv, er det nødvendigt at indføre indbyrdes samordnede og sammenhængende foranstaltninger;

selv om der allerede er vedtaget henstillinger om principperne for den praksis, der skal følges med hensyn til udsendelse, bør denne indbyrdes tilnærmelse fortsættes, ved at medlemsstaterne opfordres til at følge en række principper, som skal sikre bedre kontrol med den situation udlændige på deres område befinder sig i;

denne henstilling overholder Fællesskabets bestemmelser, konventionen af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, særlig artikel 3 og 14, og Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967,

HENSTILLER til medlemsstaterne, at de foretager en yderligere harmonisering af midlerne til kontrol med udlændige for at undersøge, om de opfylder de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne om indrejse, ophold og beskæftigelse, på grundlag af følgende retningslinjer:

1. Denne henstilling finder ikke anvendelse på borgere i Den Europæiske Union og statsborgere i de EFTA-medlemsstater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt medlemmer af deres familie, der er omfattet af fællesskabsretten.
2. Når en udlændig underkastes identitetskontrol i overensstemmelse med national lovgivning, skal der, i det mindste i de tilfælde, hvor det tyder på, at der er tale om ulovligt ophold, foretages en undersøgelse af opholdssituationen. Det kan navnlig være tilfældet i følgende situationer:
  - identitetskontrol i forbindelse med efterforskning af lovovertrædelser eller retsforfølgning heraf
  - identitetskontrol for at hindre krænkelse af den offentlige orden eller sikkerhed
  - identitetskontrol for at bekæmpe ulovlig indrejse eller ulovligt ophold i visse områder (f.eks. grænseområder og havne, lufthavne og banegårde, der er åbne for international trafik), uden at dette i øvrigt berører grænsekontrollen.

3. Udlændige bør i henhold til den nationale lovgivning over for de ansvarlige myndigheder kunne fremvise en bekræftelse af deres tilladelse til at opholde sig på den medlemsstats område, hvor de befinder sig, f.eks. dokumentation for, at de har tilladelse til at opholde sig der.
4. Hvis opholds- eller arbejdssituationen ifølge den nationale lovgivning er en forudsætning for, at en udlænding kan opnå en ydelse fra det offentlige i en medlemsstat navnlig på områderne sundhed, pension samt familie- og arbejdsydelse, vil den først kunne indrømmes, når det er blevet undersøgt, om den pågældende eller hans familie er berettiget til den pågældende ydelse under hensyn til deres opholds- og arbejdssituation. En undersøgelse af opholds- eller arbejdssituationen er ikke nødvendigt i de tilfælde, hvor en offentlig myndigheds indgriben er nødvendigt af bydende humanitære årsager.

Undersøgelsen foretages af den tjeneste, der udbetaler ydelsen, om nødvendigt med bistand fra de myndigheder, der er ansvarlige for bl.a. udstedelse af opholds- eller arbejdstilladelse under overholdelse af den nationale lovgivning, især lovgivningen om beskyttelse af oplysninger.

Medlemsstaterne bør sikre, at de centrale eller lokale myndigheder, der skal udbetale ydelser til udlændinge, bliver gjort opmærksom på betydningen af bekæmpelsen af ulovlig indvandring, for at tilskynde dem til under overholdelse af den nationale lovgivning at meddele de kompetente myndigheder regelstridige forhold vedrørende opholdet, som de har kunnet konstatere som led i udførelsen af deres opgaver.

De myndigheder, der er ansvarlige for at udstede opholdstilladelse, bør også gøres opmærksom på risikoen for pro forma-ægteskaber.

5. De arbejdsgivere, som ønsker at ansætte udlændige, bør opfordres til at undersøge, om disses opholds- og arbejdssituation er lovlig, ved at anmode om fremvisning af det dokument, der viser, at de har opholds- og arbejdstilladelse i medlemsstaten.

Medlemsstaterne vil kunne fastsætte, at arbejdsgiverne om nødvendigt, især under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning for beskyttelse af oplysninger, har ret til at foretage en kontrol ved henvendelse til de myndigheder, der bl.a. er ansvarlige for udstedelse af opholds- eller arbejdstilladelse, og som har tilladelse til at meddele

dem de relevante oplysninger efter procedurer, som sikrer fortrolighed i fremsendelsen af personoplysninger.

6. Enhver person, som er kendt for i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret at beskæftige en udenlandsk statsborger uden tilladelse, bør idømmes passende sanktioner.
7. De myndigheder, der er ansvarlige for at give tilladelse til ophold, bør kunne træffe foranstaltninger, der gør det muligt at undersøge, om de personer, som er blevet nægtet fortsat ophold på medlemsstatens område, også af sig selv har forladt området.
8. Hver medlemsstat bør overveje at oprette et centralt udlændingeregister med oplysninger om udlændinges administrative situation for så vidt angår ophold, bl.a. med angivelse af nægtelse af ophold og udsendelsesforanstaltninger. Et sådant register skal fungere under overholdelse af reglerne i Europarådets konvention 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.
9. Medlemsstaterne bør sikre sig, at opholdsdokumenter, der udstedes til udlændige, frembyder tilstrækkelige garantier mod forfalskning eller misbrug — især ved farvefotokopiering — og bør efter behov ændre dem med dette for øje.
10. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at styrke og forbedre midlerne til identifikation af illegale udlændinge, som hverken er i besiddelse af rejsedokumenter eller identitetsdokumenter.

Når en illegal udlænding tilbageholdes eller kan blive tilbageholdt i de tilfælde, der er fastsat i punkt II i henstillingen af 30. november 1992 fra EF-medlemsstaternes ministre med ansvar for indvandring om medlemsstaternes praksis ved udsendelse af personer, bør tilbageholdelsesperioden især benyttes til at tilvejebringe de rejsedokumenter, der er nødvendige for udsendelsen af udlændinge, som ikke er i besiddelse af nogen form for dokumenter. De konsulære myndigheder i den pågældende udlændings seneste opholdsland eller det land, i hvilket han er statsborger, bør foretage det supplerende identificeringsarbejde med henblik på at tilvejebringe et rejsedokument.

Udlændige, som har planlagt deres illegalitet ved navnlig at nægte at forevise rejsedokumenter, bør

kunne idømmes sanktioner. I særlige tilfælde kan sådanne sanktioner idømmes i henhold til straffeloven.

Medlemsstaterne gør status over opfølgningen af kapitel III.2 i ovennævnte henstilling af 30. november 1992 om medlemsstaternes praksis med hensyn til udsendelse af personer.

Rådet gennemgår med regelmæssige mellemrum, f.eks. en gang om året, de fremskridt, der er gjort i harmonise-

ringen på de områder, der er omfattet af denne henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995

*På Rådets vegne*

L. ATIENZA SERNA

*Formand*

## RÅDETS HENSTILLING

af 22. december 1995

om samråd og samarbejde i forbindelse med gennemførelse af udsendelsesforanstaltninger

(96/C 5/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

som henviser til den henstilling, som De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters ministre med ansvar for indvandring vedtog den 30. november 1992 vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse, og addendummet dertil af 1. og 2. juni 1993, og

som tager følgende i betragtning:

Ifølge artikel K.1, nr. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union anses bekæmpelse af tredjelandsstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovligt ophold og ulovlig udførelse af arbejde på medlemsstaternes område for at være et spørgsmål af fælles interesse;

Rådet har allerede vedtaget særlige foranstaltninger med henblik på at sikre en bedre kontrol med migrationsstrømmene og for at undgå, at tredjelandsstatsborgere indrejser ulovligt på medlemsstaternes område og opholder sig uretmæssigt dér;

gennemførelsen af foranstaltninger til udsendelse af sådanne tredje landsstatsborgere, som opholder sig uretmæssigt i en medlemsstat, kan ikke gennemføres, når de pågældende ikke er i besiddelse af rejselegitimation eller identitetspapirer;

for at sikre en effektiv gennemførelse af udsendelsesforanstaltningerne bør der i Rådet vedtages henstillinger til EU-medlemsstaterne med henblik på en bedre samordning af foranstaltningerne;

dene henstilling gælder med forbehold af konventionen af 4. november 1950 om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 —

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNES REGERINGER,

at de anvender de i det følgende anførte principper

*med henblik på samarbejde om fremskaffelse af den fornødne dokumentation:*

1. Medlemsstaterne anvender særlige metoder til at lette fremskaffelsen af fornøden dokumentation for tredjelandsstatsborgere, der ikke råder over rejselegitimation eller identitetspapirer, hos de konsulære myndigheder for de tredjelande, hvortil de pågældende skal udsendes.
2. Når medlemsstaterne gentagne gange støder på vanskeligheder hos bestemte tredjelande i forbindelse med fremskaffelsen af dokumentation:
  - a) gør de en indsats for, at de personer, der skal udsendes, identificeres af de konsulære myndigheder
  - b) anmoder de jævnligt de konsulære myndigheder om at indfinde sig på de steder, hvor de pågældende tredjelandsstatsborgere eventuelt tilbageholdes, for at identificere dem og forsyne dem med dokumentation
  - c) henstiller de til de konsulære myndigheder, at de udsteder rejselegitimation med en tilstrækkelig lang gyldighed til, at udsendelsen kan gennemføres.
3. Medlemsstaterne anvender først og fremmest bestemmelserne om den pågældendes formodede nationalitet i den standardtilbagesagsaftale, som Rådet vedtog den 30. november 1994.
4. Medlemsstaterne udsteder, hvis fornøden rejselegitimation ikke kan fremskaffes ved hjælp af ovennævnte

foranstaltninger, den standardrejsedokumentation, som Rådet vedtog den 30. november 1994.

*med henblik på samarbejde om gennemrejse i forbindelse med udsendelse:*

5. Medlemsstaterne samarbejder for at lette gennemrejse i forbindelse med udsendelse, når en anden medlemsstat har truffet beslutning om udsendelse, på grundlag af følgende principper:

- a) Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med ministrenes henstilling af 30. november 1992 vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse og addendummet dertil af 1. og 2. juni 1993, som er gengivet i bilaget, på anmodning af en anden medlemsstat give en tredjelandstatsborger tilladelse til gennemrejse af dens område i forbindelse med udsendelse.
- b) Den medlemsstat, der anmoder om gennemrejse, meddeler den anmodede stat, om den finder det nødvendigt, at den person, der skal udsendes, ledsages.
- c) Den anmodede stat kan bestemme, hvilke nærmere regler der skal gælde for den udsendte persons gennemrejse på dens område, om det skal være med ledsagelse fra den udsendende stat, om den selv vil sørge for ledsagelse under gennemrejsen, eller om den vil sørge for ledsagelse under gennemrejsen sammen med den udsendende stat.
- d) Hvis gennemrejsen skal foregå uden ledsagelse, kan den udsendende stat i tilstrækkelig god tid anmode transitstaten om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre udrejsen til bestemmelsesstedet.
- e) Hvis udlændingen nægter at gå om bord i transitstaten, kan medlemsstaterne, for at undgå, at udsendelsen ikke kan gennemføres fuldt ud, i overensstemmelse med deres lovgivning overveje muligheden af at anvende eller søge relevante retsmidler med henblik på at sikre udsendelsens gennemførelse.
- f) Transitstaten kan, hvis udsendelsen af en eller anden årsag ikke kan gennemføres, tilbagesende en udlænding til den udsendende stat.
- g) Medlemsstaterne kan aftale bilateralt, på hvilke betingelser de eventuelt giver afkald på at få godtgjort deres udgifter i hvert enkelt tilfælde til gengæld for en årlig opgørelse af de udsendelsesudgifter, som de hver især har afholdt.

*med henblik på samråd om gennemførelsen af udsendelser:*

6. Når situationen gør det berettiget, gennemfører medlemsstaterne udsendelsen i samråd med andre medlemsstater på grundlag af følgende principper:

- a) Den udsendende medlemsstat har det fulde ansvar for gennemførelsen af de afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere, som den træffer, og skal, hvis udsendelsen foregår ad luftvejen, udnytte de midler, som findes på lufttransportmarkedet, eller som den eventuelt selv fremskaffer.
- b) Den udsendende medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om bistand til tilvejebringelse af disponible pladser til gennemførelse af udsendelse ad luftvejen.
- c) Den medlemsstat, som er blevet anmodet om at bistå ved udsendelse ad luftvejen, kan nægte at give tilladelse til at gennemføre udsendelsen fra sit område.
- d) Med henblik på samordning af udsendelsesforanstaltninger underretter medlemsstaterne hinanden om, hvilken myndighed de hver især har pålagt følgende opgaver:
  - at centralisere oplysninger om flypladser, som er disponible med henblik på udsendelse
  - at holde kontakt med andre medlemsstaters myndigheder med henblik på udnyttelse af disponible flypladser til udsendelse
  - at anmode andre medlemsstater om tilladelse til at udnytte disponible pladser på flyvninger fra de pågældende medlemsstater
  - at udveksle oplysninger med de andre medlemsstaters myndigheder om gennemførelse af udsendelse ad luftvejen.

*med henblik på opfølgning af gennemførelsen af denne henstilling:*

Rådet foretager regelmæssigt en undersøgelse af de fremskridt, der gøres med hensyn til den praktiske gennemførelse af de i denne henstilling omhandlede samråds- og samarbejdsforanstaltninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

*På Rådets vegne*

L. ATIENZA SERNA

*Formand*

## BILAG I

## HENSTILLING

## vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse

(godkendt af ministrene den 30. november 1992)

Ministrene med ansvar for indvandring,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

medlemsstaternes praksis med hensyn til gennemrejse i forbindelse med udsendelse;

medlemsstaternes praksis bør gøres mere ensartet med henblik på en harmonisering;

de foranstaltninger, der skal anvendes, skal kunne gennemføres hurtigt, effektivt og med få omkostninger,

HENSTILLER, at der anvendes følgende retningslinjer:

## I

I denne henstilling forstås ved »gennemrejse«, at en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, passerer gennem en medlemsstats område eller transitområdet i en havn eller lufthavn i medlemsstaten.

## II

En medlemsstat, der har besluttet at udsende en tredjelandstatsborger

— til et tredjeland, skal principielt gøre dette, uden at udlændingen kommer til at gennemrejse en anden medlemsstats område

— til en anden medlemsstat, skal principielt gøre dette, uden at udlændingen gennemrejser en tredje medlemsstats område.

## III

1. Når særlige grunde berettiger det, navnlig hensynet til effektivitet, hurtighed og få omkostninger, kan en medlemsstat anmode en anden medlemsstat om at give tilladelse til indrejse til og gennemrejse af denne stats område for en tredjelandstatsborger, der er omfattet af en udsendelsesforanstaltning<sup>(1)</sup>.

2. Den udsendende stat kontrollerer, inden den forelægger anmodningen, at den udsendte person på normal vis kan fortsætte rejsen og har indrejsetilladelse til bestemmelseslandet.

3. Den stat, der modtager en sådan anmodning, imødekommer den, med forbehold af de tilfælde, der er omhandlet i afsnit VI.

## IV

Den udsendende stat meddeler transitstaten, om det er nødvendigt at ledsage den udsendte person. Transitstaten kan

— enten give den udsendende stat tilladelse til selv at sørge for ledsagelsen, eller

— beslutte selv at sørge for ledsagelsen, eller

— beslutte at sørge for ledsagelsen i samarbejde med den udsendende stat.

(<sup>1</sup>) Erklæring ad punkt III:

»Det i punkt III nævnte hensyn til effektivitet, hurtighed og få omkostninger dækker bl.a. de forpligtelser, der følger af Storhertugdømmet Luxembourgs geografiske beliggenhed.«

## V

1. En anmodning om gennemrejse i forbindelse med udsendelse skal indeholde oplysninger vedrørende:
  - den udsendte udlændings identitet
  - den endelige bestemmelsesstat
  - udsendelsesafgørelsens art og datoen herfor; den myndighed, der har truffet afgørelsen
  - de oplysninger, der giver anledning til at antage, at udlændingen kan indrejse til det endelige bestemmelsesland eller til det andet transitland
  - de rejsedokumenter eller andre personlige dokumenter, som den pågældende er i besiddelse af
  - oplysninger om den myndighed, der fremsætter anmodningen
  - den måde, hvorpå gennemreisen af den anmodede stats område tænkes foretaget (tidspunkt, rejseroute, transportmiddel osv.)
  - behov og betingelser for ledsagelse.
2. Anmodningen om gennemrejse i forbindelse med udsendelse skal forelægges så hurtigt som muligt i henhold til den anmodede stats interne retsregler for de myndigheder, der har ansvar for udsendelse, og den skal besvares så hurtigt som muligt.
3. Transitstaten kan bede om oplysninger, navnlig om hvorvidt gennemreisen er nødvendig.

## VI

Tilfælde, hvor gennemrejse i forbindelse med udsendelse kan nægtes:

- når udlændingen ved gennemrejse over landjorden udgør en trussel mod den offentlige orden, den nationale sikkerhed og transitstatens internationale forbindelser
- når de oplysninger, der er nævnt i afsnit V.3, ikke skønnes tilfredsstillende.

## VII

Hvis udsendelsesforanstaltningen af en eller anden grund ikke kan gennemføres, kan den stat, som den udsendte person rejser igennem, uden yderligere formaliteter sende denne tilbage til den udsendende stats område.

## VIII

Når udsendelsen ikke kan ske på udlændingens eller tredjemands bekostning, påtager den udsendende stat sig

- de rejseudgifter og andre udgifter, herunder udgifter til ledsagelse, som afholdes, indtil udlændingen forlader den transitmedlemsstats område, hvortil han havde gennemrejsetilladelse
- eventuelle tilbagesendelsesudgifter.

## IX

Disse henstillinger hindrer ikke et nærmere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater.

## X

En medlemsstat, der ønsker at føre forhandlinger om gennemrejse med en anden medlemsstat eller et tredjeland i forbindelse med udsendelse, underretter i tilstrækkelig god tid de øvrige medlemsstater herom.

## XI

Denne henstilling berører hverken bestemmelserne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950 eller bestemmelserne i konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951.

Den berører heller ikke bestemmelserne i de gældende internationale konventioner vedrørende udlevering og udlevering under gennemrejse.

Den kan ikke føre til, at proceduren for gennemrejse i forbindelse med udsendelse træder i stedet for procedurene for udlevering og gennemrejse under udlevering.

*BILAG II***ADDENDUM****til henstilling vedrørende gennemrejse i forbindelse med udsendelse**

(godkendt af ministrene den 1. og 2. juni 1993)

1. Med henblik på at tilgodese behovet for effektivitet, hurtighed og få omkostninger i forbindelse med gennemrejse kan der sondres mellem de forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer til gennemførelse af udsendelse ad henholdsvis luft-, sø- eller landvejen.
2. Udsendelse under anvendelse af fly og passage af en lufthavns transitområde i forbindelse hermed bør være undtaget fra bestemmelserne om anmodning om tilladelse til indrejse og gennemrejse (afsnit III i henstillingen), således at der i disse tilfælde alene sker underretning til transitlandet.
3. En underretning om gennemrejse i forbindelse med udsendelse med fly bør indeholde de oplysninger, som i henstillingens afsnit V er anført for anmodninger om gennemrejse.
4. I forbindelse med udsendelse ad land- eller søvejen indgives anmodning og underretning om indrejse til og gennemrejse af en stats område til et af transitlandet udpeget centralt kontaksted, jf. henstillingerne i henstillingen.

Hvis transitlandet nægter at give tilladelse til gennemrejse i tilfælde af udsendelse med fly, sendes oplysning herom til ansøgerstaten inden 24 timer efter, at underretningen er indgivet.

5. De bør udarbejdes en fælles liste over de af medlemsstaterne udpegede centrale kontaksteder.

I tilfælde af udsendelse med fly bør der tages direkte kontakt med den/de kompetente person(er) i den pågældende transitlufthavn, eller, afhængigt af national praksis, med enhver anden kompetent person, forudsat at 24-timersreglen (jf. punkt 4) overholdes.

---



## KOMMISSIONEN

ECU (\*)

9. januar 1996

(96/C 5/03)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	38,7899	Finske mark	5,70651
Danske kroner	7,29637	Svenske kroner	8,63930
Tyske mark	1,88694	Pund sterling	0,843020
Græske drakmer	308,361	US-dollars	1,30584
Spanske pesetas	158,581	Canadiske dollars	1,77986
Franske francs	6,46455	Yen	137,439
Irske pund	0,817375	Schweizerfrancs	1,52600
Italienske lire	2058,14	Norske kroner	8,30317
Nederlandske gylden	2,11350	Islandske kroner	85,5977
Østrigske schilling	13,2738	Australske dollars	1,75587
Portugisiske escudos	195,641	Newzealandske dollars	1,98607
		Sydafrikanske rand	4,73791

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

*Note:* Kommissionen har desuden en telex (kaldnr. 21791) og en telefax (kaldnr. 296 10 97) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(\*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1). Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

**Informationsprocedure — Tekniske forskrifter**

(96/C 5/04)

(Tekst af betydning for EØS)

- Direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8).
- Direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF (EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75).

Notifikationer af nationale udkast til tekniske forskrifter, som Kommissionen har modtaget.

Reference (*)	Titel	Udløb af status quo-perioden på tre måneder (2)
95-395-NL	Regulativ om lydproduktionen fra sportsmotorcykler	29. 2. 1996
95-396-UK	Forskrifter om mål og vægt (deregulering)	6. 3. 1996
95-397-FIN	Statsrådets beslutning vedrørende anvendelse af EU-typegodkendte traktorer under farlige forhold (815/95)	Afslutning
95-398-FIN	Arbejdsministeriets beslutning vedrørende anvendelse af EU-typegodkendte traktorer under farlige forhold (1185/95)	Afslutning
95-409-A	Telekommunikationsbestemmelse vedrørende ISDN-telekommunikationsanlæg (FTV 312)	4. 3. 1996

(\*) År — registreringsnummer — medlemsstat, hvorfra udkastet stammer.

(2) Frist inden for hvilken Kommissionen og medlemsstaterne kan fremsætte kommentarer.

(3) Den sædvanlige informationsprocedure finder ikke anvendelse ved »farmakopé«-notifikationer.

(4) Fristen bortfalder, hvis Kommissionen har accepteret, at det drejer sig om et hasteilfælde.

Kommissionen henviser til sin meddelelse af 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 af 1. 10. 1986, s. 4), hvori den gør gældende, at en teknisk forskrift, som omfattes af direktiv 83/189/EØF, ikke kan gøres bindende for tredjemand i en given medlemsstats retssystem, hvis denne medlemsstat har vedtaget forslaget uden at anmelde det til Kommissionen og overholde forpligtelsen til udsættelse. Det er således Kommissionens opfattelse, at procederende parter har ret til at forvente, at de nationale domstole afslår at håndhæve nationale tekniske forskrifter, der ikke er blevet anmeldt således som påbudt i Fællesskabets lovgivning.

Yderligere oplysninger om disse notifikationer kan fås ved henvendelse til de nationale tjenester, der er anført i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 67 af 17. marts 1989.

**Godkendelse af statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92 og 93****Sager, hvor Kommissionen ikke gør indsigelser****Statsstøtte N 241/95 — Belgien**

(96/C 5/05)

(Tekst af betydning for EØS)

**Resumé af Kommissionens beslutning om ikke at modsætte sig den støtte, som den belgiske regering agter at yde Ford Werke AG til støtte for et investeringsprojekt i Genk**

Den belgiske regering underrettede ved skrivelse af 3. marts 1995 fra sin faste repræsentation Kommissionen om, at den agtede at yde statsstøtte i henhold til lov om økonomisk ekspansion af 30. december 1970 til Ford Werke AG, et fuldt ud ejet datterselskab af Ford Motor Company USA. Der var tale om investeringsstøtte med henblik på lancering af den nye Mondeo personbilserie fra virksomhedens Genk-fabrik og udvidelse af fabrikkens kapacitet med dette formål. Det påtænkte at yde yderligere støtte til miljøinvesteringer i forbindelse med dette projekt.

Fords investeringsplaner skyldes virksomhedens beslutning om at lancere en ny bil i den øvre mellemklasse, Mondeoen, i stedet for den gamle Sierra-model, der blev introduceret i 1982, for at øge virksomhedens konkurrenceevne inden for dette særlige markedssegment. Endvidere skal produktionen af denne nye model koncentreres om Genk-fabrikken, mens Sierra-produktionen har været delt mellem Genk og Dagenham, Det Forenede Kongerige. Den nye model vil få en ny motor med større ydeevne og mindre udledninger.

Introduktionen af den nye Mondeo kræver et helt nyt karosserisamlebånd og væsentlige investeringer i autolakeringsværkstedet. Der er truffet yderligere foranstaltninger til forbedring af ergonomien i det endelige monteringsarbejde, og der er oprettet faciliteter med henblik på samtidig produktion af den nye model i Genk. De nye installationer har nødvendiggjort ekstrauddannelse af arbejdsstyrken for så vidt angår de tekniske og kvalitetsrelaterede aspekter. Kapaciteten er blevet udvidet ved indførelsen af et fast nathold, hvilket ligeledes har krævet ændringer i edb-systemet og modernisering af logistikken. I forbindelse med projektet har flere nye »just in time«-leverandører etableret sig i nærheden af fabrikkens, og de er forbundet med fabrikkens ved et edb-styret forsyningssystem.

Projektet løber fra 1992 til 1995 og koster i alt 26 916 mio. bfr., hvoraf 19 587 mio. bfr. giver ret til regional-

støtte. Ved indførelse af fast natarbejde vil kapaciteten blive øget fra 1 550 til 1 970 enheder pr. dag. Med hensyn til den faste beskæftigelse vil der ved Mondeoens lancering blive oprettet 785 nye arbejdspladser, ligesom den nuværende beskæftigelse vil blive bevaret indtil 1995.

Miljøprojekterne vedrører navnlig investeringer i autolakeringsværkstedet med henblik på nedbringelse af udledningen af opløsningsmidler (flygtige organiske bestanddele) som følge af ny regional lovgivning og forbedring af luft- og vandudledningernes kvalitet. Endvidere indføres nye systemer for indsamling og bortskaffelse af affald. Omkostningerne i forbindelse med disse projekter beløber sig til 270,3 mio. bfr. (7,1 mio. ECU).

Den påtænkte regionalstøtte vil få form af et tilskud på 916,4 mio. bfr. (24,1 mio. ECU) til projektet, som vil blive udbetalt i tre lige store årlige rater mellem 1995 og 1997. Endvidere vil virksomheden blive fritaget fra ejendomsskatter i fem år, hvilket skønsmæssigt svarer til 171,8 mio. bfr. (4,5 mio. ECU). På grund af forsinkelserne i forbindelse med støtteudbetalingen vil støtteintensiteten for de to regionalstøtteelementer udtrykt i tilskudsækvivalenter blive på 4,3 %. Miljøstøtten vil blive ydet i form af et tilskud på 15 % af de støtteberettigede udgifter på 270,3 mio. bfr. (7,1 mio. ECU), hvilket giver et støttebeløb på 40,5 mio. bfr. (1,1 mio. ECU).

Den foreslåede støtte ydes ved anvendelse af en godkendt støtteordning (lov om økonomisk ekspansion af 30. december 1970) og skal anmeldes i henhold til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til automobilindustrien. Da der inden for Fællesskabet foregår en væsentlig samhandel med personbiler, er det klart, at støtteforanstaltninger, som fritager den pågældende virksomhed fra en del af investeringsomkostningerne, truer med at fordreje konkurrencen mellem automobilfabrikanter og påvirke samhandelen inden for Fællesskabet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

I EF-rammebestemmelserne anerkendes det værdifulde bidrag til regionaludviklingen, som investeringer i automobil- eller motorproduktionsanlæg i ugunstigt stillede områder kan yde. Denne holdning er i overensstemmelse med Kommissionens generelt positive holdning til investeringsstøtte, som ydes for at hjælpe med at overvinde strukturelle handicap i de ugunstigt stillede områder af Fællesskabet.

Ford-fabrikken, hvor investeringerne har fundet sted, ligger i Genk i Limburg-regionen i Belgien, som på grund af den store arbejdsløshed (14,7 % i 1993) af Kommissionen er anerkendt som et område, der er berettiget til regional støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Endvidere er Limburg på grund af de beskæftigelsesmæssige følger af lukningen af kulminer blevet godkendt som et område, der er ramt af industriel tilbagegang ifølge Fællesskabets strukturfonde (mål nr. 2- og RECHAR-område).

Den foreslåede investering hjælper med at skabe 785 jobs og opretholde den nuværende beskæftigelse i Genk-fabrikken. Mondeo-projektet er af afgørende betydning, såfremt automobilproduktionen i Genk skal opretholdes på det nuværende niveau. Derfor bidrager projektet til opretholdelse af beskæftigelsen i dette område med stor og stadig voksende arbejdsløshed således også til overvindelse af dets strukturelle handicap. Den foreslåede støtteintensitet ligger betydeligt lavere end loftet for regional støtte på 20 % i nettotilskudsækvivalent.

Men som det påpeges i rammebestemmelserne for automobilindustrien, skal Kommissionen ved vurderingen af forslag om regional støtte til automobilindustrien se på forholdet mellem fordelene for den regionale udvikling og de eventuelle følger for hele sektoren, f.eks. skabelse af betydelig overkapacitet. Endvidere er det på grund af automobilsektorens følsomme natur og den store fare for uforvarselige konkurrencefordrejninger nødvendigt at sikre, at regionalstøtten står i forhold til det regionale problem, støtten skal løse.

Uanset om det støttede projekt bidrager til overkapacitet i det pågældende segment af Fællesskabets automobilmarked eller ej, har Kommissionen altid haft den praksis under alle omstændigheder at godkende regionalstøtte svarende til de regionale nettoulempen, der er en følge af investeringen i det støttede område (<sup>(1)</sup>).

Kommissionen har med bistand fra sin eksterne automobilekspert gennemført en costbenefitanalyse af Fords investeringsplan i Genk med henblik på at få fastslået, hvorvidt den støtte, der foreslås i henhold til loven om økonomisk ekspansion, står i rimeligt forhold til de regionale problemer, den har til formål at løse. I analysen er der gjort forsøg på at påvise alle de ekstrakomkostninger og -fordele, der ville opstå for Ford-koncernen som følge af dens beslutning i 1992 om at placere Mondeo-produktionen i Genk, sammenlignet med en placering i Dagenham (Det Forenede Kongerige), hvor en del af den tidligere Sierra-produktion har fundet sted i et ikke-støttet centralt beliggende område, og hvor Ford stadig producerer Fiesta-modellen. Herved er det blevet påvist, hvilke regionsspecifikke handicap investor står over for. Analysen vedrører såvel de ekstra investeringsomkostninger som de ekstra driftsomkostninger i løbet af tre produktionsår.

Resultatet af Kommissionens analyse, som for en stor dels vedkommende bygger på oplysninger fra Ford, som er forelagt af de belgiske myndigheder, er, at de regionale nettoulempen, der vil opstå for Ford i forbindelse med udvidelsen af Genk-fabrikken, skønmæssigt kan fastsættes til 6,2 % af den støtteberettigede investering omregnet til nutidsværdi. Da den foreslåede støtteintensitet på 4,3 % i bruttotilskudsækvivalent ikke opvejer de regionale ulemper, vil støtten ikke få ugunstige følger for denne sektor.

Rammebestemmelserne giver også mulighed for støtte til almindelig foreningskontrol på linje med Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse, hvori det hedder (<sup>(2)</sup>), at støtte til de ekstrainvesteringer, der er nødvendige for »at reducere eller fjerne forurening og gener eller at tilpasse produktionsmetoder for at beskytte miljøet«, kan godkendes for indtil 15 % af de støtteberettigede bruttoomkostninger, såfremt investeringerne fører til opfyldelse af nye standarder, og for indtil 30 %, såfremt standarderne overgås i væsentlig grad, eller såfremt der ikke er nogen standarder. I støttede områder kan støtte ydes indtil det regionale loft. I tilfælde af tilpasning til nye retligt forpligtende standarder kan støtte alene ydes til anlæg, der på tidspunktet for de nye standarders eller forpligtelsers ikrafttræden har været i drift i mindst to år. De støtteberettigede projekter fører til en reduktion af udledninger af opløsningsmidler (flygtige organiske bestanddele) eller udstødningsgas, som er større end den, der kræves i forbindelse med standarderne i henhold til gældende regional lovgivning (Vlarem II), eller til opfyldelsen af standarderne inden for den fastsatte frist på fem år fra 1993. Med hensyn til projekterne vedrørende affaldsbehandling er der foreløbig ikke fastsat nogen standard. De støtteberettigede omkostninger er begrænset til de ekstra investeringsomkostninger, der er nødvendige for at nå disse miljømål, og omfatter ikke almindelige investeringsomkostninger i forbindelse med kapacitetsudvidelser i anlægget.

(<sup>1</sup>) Jf. Kommissionens beslutninger i Opel Eisenach- og SEAT Pamplona-sagerne (EFT nr. C 43 af 16. 2. 1993 og nr. C 310 af 16. 11. 1993).

(<sup>2</sup>) Jf. EFT nr. C 72 af 10. 3. 1994.

Den af de belgiske myndigheder foreslåede støtte er begrænset til en intensitet på 15 % af bruttoomkostningerne, hvilket ligger inden for de grænser, der er fastsat i retningslinjernes afsnit 3.2.3.A, 3.2.3.B og 3.2.3.C. Endvidere var det anlæg, der modtager støtten, i drift før 1991. Derfor står støtten i rimeligt forhold til de opnåede miljømæssige forbedringer.

Det kan konkluderes, at den regionale støtte, de belgiske myndigheder har til hensigt at yde Ford Genk, er forenelig med EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), idet den opfylder de kriterier, der er fastsat for regionalstøtte i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til automobilin-

dustrien. Den foreslåede miljøstøtte er ligeledes forenelig med EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), da den overholder reglerne for investeringsstøtte i Fællesskabets retningslinjer for miljøstøtte.

Derfor har Kommissionen på grundlag EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), besluttet ikke at gøre indsigelse mod de belgiske myndigheders forslag om at yde en regional støtte på 916,4 mio. bfr. i tilskud og 171,8 mio. bfr. i form af fritagelse fra ejendomsskat samt miljøstøtte på 40,5 mio. bfr., forudsat at de meddelte støtteintensitetsniveauer overholdes.

**Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Fællesskab under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget**

(ugen fra 2. til 6. januar 1996)

(96/C 5/06)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i>	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
4111	S 1 af 3. 1. 1996	Gaza	GZ-Rafah: Afvandingsarbejder	8. 2. 1996
4053	S 1 af 3. 1. 1996	Guyana	GY-Georgetown: Computerudstyr	1. 4. 1996
4083	S 1 af 3. 1. 1996	Mauretanien	MR-Nouadhibou: Kvantærknuseværk ( <i>Supplerende oplysninger</i> )	15. 2. 1996